

Sygn. akt V U 585/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Marek

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Z. Q.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania Z. Q.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 lipca 2018 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Andrzej Marek

Sygn. akt V U 585/18

UZASADNIENIE

I. żądanie i stanowiska stron

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z 30 lipca 2018 r. odmówił Z. Q. prawa od emerytury górniczej wskazując, że zgodnie z art. 50e ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wnioskodawca powinien legitymować się okresem pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w wymiarze 25 lat, tymczasem wnioskodawca wykazał okres takiej pracy w wymiarze 21 lat i 14 dni.

Odwołanie od tej decyzji złożył wnioskodawca domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do emerytury górniczej wskazując, że ma okres pracy górniczej w wymiarze 27 lat i 6 miesięcy.

II. fakty:

Wnioskodawca urodziny (...) zatrudniony był w (...) SA Oddział Zakłady (...) w P. w okresie od 8 kwietnia 1988 r. do 27 sierpnia 2015 r.

Zajmował kolejno następujące stanowiska: robotnika niekwalifikowanego pod ziemią, górnika pod ziemią, pomiarowego pod ziemią, specjalisty ds. wentylacji i zabezpieczeń pożarowych pod ziemią, specjalisty oddziału

wentylacyjno –pomiarowego pod ziemią, górnika pod ziemią i górnika strzałowego pod ziemią. Wnioskodawca podczas tego zatrudnienia wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą w rozumieniu art. 50e ustawy o rentach i emeryturach z FUS w wymiarze 21 lat i 14 dni.

Dowód:

- akta emerytalne i rentowe wnioskodawcy w szczególności świadectwo pracy z 2 września 2015 r. (T I k. 10) oraz zaświadczenia z 27 kwietnia 2017 r. (T III k. 10),

- wyliczenie z 4 października 2018 r. k. 12 akt sprawy.

III. wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Mając na uwadze datę urodzenia wnioskodawcy jedyną podstawą do ewentualnego przyznania mu prawa do emerytury górniczej mógł stanowić przepis art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z FUS . Jego treść jest następująca:

Prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2. (ust. 1).

Do okresów pracy górniczej, o której mowa w ust. 1, zalicza się także okresy:

1) niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne,

2) czasowego oddelegowania pracowników, o których mowa w art. 50c ust. 1 pkt 6, do zawodowego pogotowia ratowniczego w (...) S.A. w B., w (...) S.A. Oddział (...) w L. lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego

- bezpośrednio poprzedzone pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadające w czasie trwania stosunku pracy. (ust.2).

Prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem, że pracownik nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 3).

Bezsporny jest w orzecznictwie charakter prawa od świadczenia z art. 50e ustawy emerytalnej. Wskazuje się bowiem w sposób jednoznaczny (por. wyrok SN z 1 marca 2018 r. I UK 469/16), że:

a) w zamian za rezygnację z przesłanki wieku emerytalnego ustawodawca zaostrzył warunki stażowe takiej emerytury, określając mniej korzystny dla ubezpieczonych sposób obliczania okresów pracy górniczej, która musi być przez górnika rzeczywiście wykonywana i to stale oraz w pełnym wymiarze czasu pracy,

b) emerytura górnicza bez względu na wiek jest szczególnym przywilejem, znacznie dalej idącym niż dobrodziejstwo zwiększania okresu kwalifikowanej pracy górniczej półtorakrotnym przelicznikiem dlatego zaliczenie w wymiarze półtorakrotnym pracy górniczej, o którym mowa w art. 50d ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej, nie ma zastosowania do emerytury bez względu na wiek i zajmowane stanowisko z art. 50e tej ustawy.

Taki charakter emerytury górniczej bez względu na wiek determinował rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Wnioskodawcy można było bowiem zaliczyć do pracy górniczej z art. 50 e ustawy emerytalnej tylko te okresy tj. miesiące, w których rzeczywiście wykonywał zjazdy pod ziemię we wszystkich dniach pracy (z uwzględnieniem dni: urlopu wypoczynkowego, dodatkowego urlopu wypoczynkowego, opieki nad dzieckiem zdrowym, kursów, szkolenia ratowniczego, delegacji, badań okresowych i szkoleń bhp a z wyłączeniem okresów niezdolności do pracy z ogólnego

stanu zdrowia i zasiłków opiekuńczych wymienionych szczegółowo w świadectwie pracy wnioskodawcy z 2 września 2015 r.).

Wszystkie uznane w ten sposób okresy pracy górniczej szczegółowo wymienione zostały w wyliczeniu (k. 12 akt sprawy), nie budzą one żadnych wątpliwości, bowiem zostały tak zakwalifikowane na podstawie przedłożonego przez wnioskodawcę w organie rentowym świadectwa pracy z 2 września 2015 r. (T I k. 10 akt ZUS) oraz zaświadczenia z 27 kwietnia 2017 r. (T III k. 10 akt ZUS).

Dane zwarte w tych dokumentach nie zostały w żaden sposób podważone przez pełnomocnika wnioskodawcy. Sąd przeanalizował je również uznając je za szczegółowe i w pełni prawidłowe.

W tej sytuacji (wobec braku zarzutów pełnomocnika wnioskodawcy co do prawidłowości tych dokumentów szczegółowo przedstawiających fotografie każdego dnia pracy górniczej wnioskodawcy w zakresie liczby zjazdów w każdym miesiącu pracy w kopalni) nie mogły mieć żadnego – w rozumieniu art. 227 k.p.c. - znaczenia wnioski dowodowe zawarte w odwołaniu. Zostały one bowiem powołane na okoliczność faktycznego zakresu obowiązków wnioskodawcy i możliwości kwalifikacji pracy wnioskodawcy jako pracy górniczej z art. 50 c ustawy emerytalnej. Sednem sprawy było natomiast nie ustalenie charakteru pracy wnioskodawcy jako pracy górniczej w ogólności i zakresu jego obowiązków (bo tego nikt nie kwestionował), ale pracy górniczej rzeczywiście wykonywanej stale pod ziemią przejawiającej się w zjazdach pod ziemię każdego dnia roboczego w poszczególnym miesiącu (z zaliczeniem okresów urlopu wypoczynkowego, dodatkowego urlopu wypoczynkowego, opieki nad dzieckiem zdrowym, kursów, szkolenia ratowniczego, delegacji, badań okresowych i szkoleń bhp oraz z wyłączeniem okresów niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia i zasiłków opiekuńczych).

Z tych przyczyn zarówno wnioski dowodowe, jak i odwołanie sąd oddalił.